

Fot-bla'e

INFORMASJONSBLAD FOR MEDLEMMENE I TRONDHEIM TURMARSJFORENING

NR. 4 – Desember 2016 – 33. ÅRGANG

*Riktig
God Jul!*

Takk og velkommen!

Dette er kanskje min siste leder - ihvertfall min siste før Årsmøtet. Hva bør jeg skrive om som er viktig nok til at du vil bruke av din tid til å lese det? Du kunne jo bla videre for å se på mer interessante artikler i Fot-bla'e.

Kanskje det ikke overrasker at jeg er opptatt av hva vår viktigste komite gjør nå. Den lager forslag på kandidater til å utføre oppgaver som må gjøres for at vi fremdeles skal kunne arrangere turmarsj. I likhet med mange organisasjoner er også TTMF i ferd med å forgubbes (beklager damer, men jeg finner ikke noe godt likestillingsord som dekker et kvinnelige uttrykk for denne prosess). Derfor håper jeg at valgkomiteen finner også yngre medlemmene som vil la seg velge, og yngre medlemmer som vil fortsette i sitt embede. (Våre tillitsvalgtes posisjon fortjener å bli omtalt med dette ærverdige ord, for det er viktige funksjoner de utfører. Vi bygger fortsatt katedral selv om det ligner mer på kapell for tiden).

Noen ønsker å ta en pause eller takke av, og da må nye ta over. Skiftet må skje på en slik måte at kollektiv kunnskap om måter å utføre oppgavene på, blir bevart. Derfor er det viktig at komiteledere som takker av, sørger for at etterfølgerne vet hva oppgavene omfatter. Dette har fungert bra. I siste periode måtte riktignok styret tre støttende til ved organisering av oppgaver som hører hjemme hos en komite, men dette var nok bare var en overgang.

Styret skal koordinere aktiviteten til komiteene og samarbeide med dem ved langsiktig planlegging i den grad det er nødvendig, men på kort sikt kan og bør enhver komite utøve indre selvstyre angående oppgaver som naturlig hører hjemme i komiteen. Derved unngår de at andre legger seg borti oppgaver de egentlig ikke har noe med.

Da takker jeg for at du tok deg tid til å lese det jeg hadde på hjertet denne gang. Jeg håper du er enig med meg i at våre komiteer gjør en jobb som er nødvendig for at vi skal kunne fortsette med hobbyen vår. La meg derfor takke avtroppende og sittende tillitsvalgte samt ønske de kommende velkommen. Det er nok stor sannsynlighet for at også du er i en av gruppene jeg nevner.

Så ønsker jeg deg God Jul! Vi ses på Julemarsjen 25. desember.

Magnus

P.S.

Adresseavisen har små utgifter til trykksverte når det gjelder å publisere våre turmarsjer, men legene bruker mye blekk på å bekjentgjøre at turmarsj er veldig positivt for både kropp og sjel. Det gir fysisk og psykisk velvære.

D.S.

Årsmøte i Trondheim Turmarsjforening For 2016.

Lørdag 11. februar 2017 kl. 19.00 i Autronicahallen.

- Dagsorden:
1. Åpning
 2. Valg av dirigent
 3. Årsberetning
 4. Regnskap
 5. Budsjett 2017
 6. Innkomne forslag
 7. Valg

Forslag som ønskes behandlet på årsmøte må være styret i hende senest onsdag 25. januar 2017.

Styret i TTMF

ÅRSFEST

Umiddelbart etter årsmøtet, ca kl. 20.00, blir det kombinert års-/komitéfest.

MENY : Middag med drikke og påfølgende kaffe og kaker.

Øl og mineralvann fås kjøpt.

Pris kr 175,- pr. person. / Styre- og komitemedlemmer kr 50,-.

Levende musikk.

Utlodning.

Dans til levende musikk. Ta med godt humør !

**VI ØNSKER ALLE VÅRE MEDLEMMER MED EKTEFELLE
ELLER VENN(INNE) VELKOMMEN !**

Bindende påmelding til årsfesten innen lørdag 28. januar 2017 på liste i sekretariatet eller til Magnus Småvik (970 43 993), epost: mbs@motorconsult.no eller Brit Isachsen (900 63 521) .

STYRET !

Fredrik Fredriksens minne.

For noen få blir det sagt at de har ni liv. Jeg kjenner ikke mange slike. Den som kommer det nærmest i min bekjentskapskrets, er uten tvil Fredrik Fredriksen. 49 år gammel ble han utsatt for det første hjerteinfarkt. Senere stor operasjon pga samme lidelse, og en meget kritisk opplevelse i midtbyen pluss mye annet. Ikke en gang da fasadeplatene på Øya omsorgssenter falt ned like ved bilen hans, gikk det helt galt. Men da kreften innhentet ham, da ble det for mye, selv for Fredrik. 31. oktober sovnet han fredfullt inn i sitt nye hjem på

Byåsen.

Fredrik ble født på Buran 4. april 1935 i et typisk arbeiderhjem, der alle i ung alder måtte bidra med sitt. 6 år gammel, og utstyrt med en trekasse, gikk han ned på kullkaiene for å samle opp kullbiter som hadde falt ned på kaiene ved lossingen der. Det var fyring med kull den gangen. Dette ville sikkert vært en godbit for barnevernet i dag, men helt nødvendig den gangen.

Etter folkeskolen gikk han på handelsskolen og videre ut i arbeidslivet. Først i Trondheim Skipshandel, senere hos Overaa og Lade dekkservice. Han var også disponert i eget agenturfirma.

Fredrik var en evnerik mann. Dette brukte han på mange områder. Her nevnes: Kokk, baker, snekker, maler, selger og fotograf med eget mørkerom. Når han i tillegg sammen med sin hustru, Gunnvor, hadde stor omsorg for alle mennesker, så ble de til mye glede både for egen familie, venner og ikke minst for mange av våre nye landsmenn og kvinner. Mens vi andre stort sett bare tenker tanken, så satte Gunnvor og Fredrik det ut i praksis. De åpnet sitt hjem for asylanter fra både Afrika og andre områder. De ble en ny «mamma» og «pappa» for mange som søkte trøst i et nytt land. I Estland var Fredrik med i et prosjekt som bygde og drev et barnehjem. Der var han ofte både for å stå for den daglige drift og for vedlikehold. Både bakeren og snekkeren kom til sin rett da. En liten historie Fredrik fortalte meg. Etter at han var blitt betraktelig fysisk redusert, skulle en gruppe til Estland for å utføre vedlikehold av tak på barnehjemmet, og de ville også ha med Fredrik. Han lurte da på hva han kunne bidra med der. Jo, du kan sitte nede og holde telling med spikerpakkene. Han ble med. Dette fortalte han meg med et lurt smil.

På et annet område han engasjerte seg i, var losjen Riddere av Det Hvite Kors. Der var han et aktivt medlem helt fra den ble startet i 1979 her i Trondheim.

Selv kjente jeg ikke Fredrik før han kom inn i turmarsjmiljøet på 1980 tallet. Han ble en ivrig deltager på Trondheim TMF's arrangementer. Men det ble ikke bare med å gå. Da han ble spurt om være med i Forpleiningskomiteen, var svaret ja. Der ble han fast inventar i ikke mindre enn 14 år. Husker med glede radarparet Anne Antonsen og Fredrik fra denne tiden. Det var ikke få tusen vafler og kaffekopper de serverte oss. Som takk for dette ble begge æresmedlemmer i foreningen.

Ikke bare i Trondheim var Fredrik aktiv turmarsjgæer. Sammen med sin kone, Gunnvor, og svigerinnen Liv Sommershild fartet de rundt både i Norge og utlandet på turmarsjturer. Fredrik er en av medlemmene i TTMF som har deltatt på flest Folkesportsolympiader, IVV-OL.

Selv etter at helsa for alvor skrantet, var han et svært interessert medlem, som stilte opp på våre årsmøter og Ti-Trimavslutninger.

Selv møtte jeg Fredrik på en kafé i byen for bare noen måneder siden. Spurte ham hvordan det stod til. Med sitt vanlige lune, vennlige vesen svarte han at han kunne ikke klage. Slik var Fredrik. Presten, som var en god venn av Fredrik, sa ved begravelsen, at Fredrik hadde en psyke som gjorde at han tålte å være syk. Ja, slik var Fredrik Fredriksen.

Trondheim Turmarsjforening har mye å takke Fredrik Fredriksen for!

Lyser fred over Fredrik's minne

Magnar

Å gå, jeg går, jeg gikk, jeg har gått.

Det gjorde jeg til gangs i vinter og i snøslapset i vår, og det straffet seg. Knærne mine er over 70 år, og nå protesterer de kraftig når jeg skal gå i trapper, eller klatre på stier i skog og mark. Derfor liker jeg de turmarsjene hvor vi går på asfalterte gangveier – fysj hører jeg noen si, gå på asfalt er pyton – men altså ikke for meg.

I sommer har jeg ikke tatt en eneste fjelltopp i nærområdet til Trondheim, i motsetning til tidligere år da vi baska oss i vei uansett vær og føre. Tamt, men slik er det. Allting har en ende, liksom, og det er en tid for alt.

Derfor har jeg ikke hatt noen turer å skrive om eller fra, og dermed blir det lite Fotbla-stoff fra meg. Men det er flere journalister som skriver, og det er bra. Jeg sier ikke helt takk for meg, hvis jeg får inspirasjon til noe stoff vil det muligens bli noen linjer.

Aud Mirjam

En sommer er over....

og det er tid for Ti-trim-avslutning i Autronica-hallen i slutten av oktober.

Her var det gjort gode forberedelser slik at vi som kom som "bare" gjester møtte hyggelig dekkede kaffebord.

Inngangslodd ble delt ut i bytte mot deltageravgift.

Det møtte vel opp omtrent 56 kaffetørste turmarsjere og siden det var Magnar og Jorunn som sto i spissen måtte vi pent starte kvelden med sang.

Så godt som alle de 10 bløtkakene og et par-tre andre kaker gikk ned på høykant. Dette ble det mye energi av så loddsalget gikk strykende etterpå. Tror ikke alle fikk kjøpt så mange lodd de ønsket heller. Her ble det lovet bot og bedring til neste gang. Gevinstene var plukket litt her og litt der. Den digre fruktkurven som var gitt fra Obs! smakte helt fortreffelig. Noen barnebarn syntes det hørte med en sjokoladepose i en fruktkurv og det gjorde det jamen også. Under/etter kaffekosen ble det delt ut deltagerdiplomer for deltagelsen i årets Ti-Trim og det ble delt ut merker for all deltagelse i de populære PV'ene. Jamen er det noen som er spesielt ivrige på å gå disse. Skjønner nesten ikke hvordan de får tid. Flott at det er populært og en fin måte å trimme på.

Nå står vinteren for døren og vinterserien er allerede i gang. Håper det blir trofast deltagelse der også gjennom vinteren.

Gry.

Nisser finnes de bare til jul eller....

Tror det må bo noen i min tørketrommel og disse koser seg med å tvinne sammen vasken min.... Laken og dynetrekk tvinnet sammen og krøllet inni et dynetrekk som i tillegg er vrent og puttet også inni 2 putevar. Alt i en eneste ball. Både vått og krøllete resultat. Håper nissene skal på juleferie snart..

Gry.

På villstrå

Hvis vi hører at noen er *kommet på villstrå*, aner det oss at noe er galt fatt. Det kan hende at denne noen har gjort en eller annen feil og er kommet skjevt ut, at noen har meninger som andre i beste fall synes er uakseptable eller feilaktige, eller at noen har gått seg vill, rent fysisk–geografisk. Har mistet orienteringen og veien, rett og slett. Et godt, gammelt uttrykk står for flere måter å komme på avveier på. Men hvor kommer det fra, kan det forklares? Botanikken har svaret!

Villstrå er ett av mange folkelige navn på gresset finnskjegg *Nardus stricta*. Gresset har mange stive, tynne strå og blad som stritter ut og opp fra en tettpakket og seig sylinder nede i jorda. Om høsten blir stråbustene blekt grågule. Der det finnes en del av gresset, kan en se det på lang lei på grunn av den lyse fargen. Finnskjegg vokser i hele landet, men i svært varierende mengder, og mest på næringsfattige steder. Den trives særlig godt der det er mye ferdsel av folk og fe – for den tåler nedtråkking og slitasje bedre enn nesten alle andre planter. «Finnskjeggryer» sier folk om slike lyse flekker med strittende, tynne blad og strå. Tidligere, da folk tumlet rundt i utmarka i tussmørke eller belgmørke, uten gatelykter eller hodelykter, kunne stier som ikke lenger var så mye i bruk (f.eks. mellom setervoller) gro igjen av finnskjegg, så stiene ikke lenger var så tydelige. Hvis det i terrenget rundt om i tillegg var flekker med mye finnskjegg, kunne en lett gå seg vill. Det var før det, før GPSen fikk folk til å tro at de finner frem, uansett.

I våre vandringar kan vi komme på villstrå når det er langt mellom merkingene, når merkingene stikker seg bort i buskaset (eller er så bitte små at de nesten er usynlige), når en er så opptatt av samtaler eller asfalten at løype-merkinger ikke enses, eller merkingene er tvetydig. Joda, det hender. Men stort sett klarer vi å finne frem.

Hvis du er nysgjerrig på villstrå, se på bildet av gresset. Vi finner det hist og her i urbane nærmiljøer, men hyppigere i utmarksområder. Bymarka og Estenstadmarka, for eksempel. Gled dere til barmark, da kan dere gå på finnskjeggjakt.

Når jeg først er inne på villstrå i vandrersammenheng, kommer jeg på at IVV-byråkratiet har villstråproblem. Det har rotet seg rett vekk iallfall i ett forhold, nemlig i medalje(u)vesenet. Men det er en annen historie, der det er lite hjelp å få i botanikken.

Finnskjegg, en seig
og sribustete sak,
over og under
bakken.

Eli Fremstad

Fra barne munn:

«Morfar har mistet jobben sin, fordi de ga han opp der han jobbet. Men nå er han omskjært til snekker.»

«Antioksidanter er slike som går i tog i gatene og roper store, veldig sinte ord.»

«Romvesener bor like i nærheten av Gud, men jeg tror ikke at de er omgangsvenner, for å si det sånn»

Hvem er Sylwia?

Jo det skal dere få vite. Dette er Sylwia Skorstad, en polsk ung kvinne som nylig ble medlem i Trondheim Turmarsjforening. Hun er gift med , Jørn, fra Osen kommune, og har en sønn på 11 år. Sylwia dukket opp på en turmarsj som gikk fra Granåsen i sommer, og når sant skal sies var det et skikkelig drittvær den kvelden. Men Sylwia ble ikke skremt, hun likte å gå, og likte å komme sammen med en gjeng som også var glad i å gå.

Sylwia har bodd i Trondheim i 10 år. Hun snakker godt norsk, men hun er ikke så god på å skrive norsk. Hun er utdannet sosionom fra Polen, og jobber som journalist og skriver for polsk avis. Hun jobber for ATS, og hjelper utlendinger i Trondheim.

Sylwia er interessert i å lese – gjerne krim, og hun liker å skrive. Hun er ikke glad i å løpe, men ønsket å trimme, og hun gikk inn på nettet og googlet fram Trondheim Turmarsjforening og fant de ulike startstedene, og hun har gått flere seriemarsjer, og også rundvandring. Magnus Carlsen sine sjakktrekk følges også av Sylwia.

Hun skriver noen ord på engelsk, som er oversatt etter beste evne:

Sylwia er veldig glad for å være medlem av Turmarsjforeninga. Av alle gode tiltak/bestemmelser hun har gjort denne året, er dette medlemskapet hennes favoritt. Hun skriver at det inspirerer henne, og hun er svært imponert over medlemmenes energi og vilje til å gå marsjer uansett vær og føre. Hun ønsker å fortelle denne historien til folk i Polen for å inspirere dem. Hun har allerede skrevet en artikkel til polakker som bor i Norge, nå skal en artikkel sendes folk i Polen.

På spørsmål om hva hun mener foreninga skulle gjort for å spre informasjon om de ulike vandringene og tiltakene, spør hun om hvorfor vi ikke har egen side på Facebook, som orienterer om hvor turmarsjene går hver onsdag. De fleste unge bruker jo sosiale medier som Facebook, og hun har sett at turmarsjere flest er godt voksne. Det er behov for nyrekruttering, og metodene vi har brukt begynner kanskje å gå ut på dato? Dette er en ide som styret kanskje kunne ta tak i?

Sylwia er som sagt en ung dame, hun blir 40 år neste år. Hun har hatt en drøm om å komme til Japan, og i neste års vinterferie tar hun med mann og sønn og drar avgårde på drømmeturen. Kanskje vi kan få et reisebrev fra Japan?

Som sagt er Sylwia journalist, og hun har planer om å reklamere for Trondheim Turmarsjforening i Polen. Der er det bare 5 Turmarsj-foreninger og det å gå er lite kjent der. Kanskje vi kunne arrangere en tur til Krakov og gå der? Det går jo direkte fly dit, og det er mye interessant historie. Hun nevner det bare.

Vi ønsker Sylwia velkommen inn i turmarsj-miljøet.

Aud Mirjam

Ut og inn av tåkeheimen

«Til topps» er en liten dash krydder i vandrersammenheng. I år omfattet opplegget sju topper som virket overkommelige. Fire av dem ble unnagjort i mai–juni – nok til å kvalifisere for et IVV-stempel. Men så ville jeg ha med meg alle sju toppene. I løpet av fem dager midt i september subbet jeg meg opp til Bodsbergheia (surklende og sugende vått), Vassfjelltoppen (langs veien som syntes å ha blitt lengre siden sist) og så Solemsvåttan. Søndag morgen, da Solemsvåttan skulle erobres, lå tåka tykk over byen da jeg dro hjemmefra. Den vedvarte til Tjønnsstuggu og et stykke over den. En trenger ikke lange sikten for å følge en god sti, og inne i granskogen merket en ikke tåka heller. Som jeg håpet var det sol, stille og varmt på toppen. Fra utsiktstårnet var det et loddent skue. Fjorden og byen lå under et hvitt og tykt tåketeppe. Langt ute stakk en av åsene i Rissa opp og enda lengre vekk noen fjernere høyder på Fosen. Gråkallen hevet seg over tåka, likeledes Vassfjellet, mens Klæbu-bygda hadde like lite lys og sol som byen jeg ikke kunne se. Det var litt tynnere tåke østover i retning Jonsvatnet. Vendt mot byen så jeg en tynn nål stikke opp av tåka – Tyholttårnets øverste del. Byen var usynlig, men den hørtes som en lav, ujevn brumming. Den hadde våknet til liv.

Etter å ha nytt mangelen på utsikt, og T-skjorta hadde tørket så noenlunde, gikk turen nedover igjen, ned i tåkeheimen. Tre ungdommer drev med modellfotografering (ganske fancy klær og utstyr, som fra en tullete eventyrsaga) i trolsk tåkestemming i sivet rundt tjønna.

Kaffetørsten hadde meldt seg, og valget falt på Ladekaia, den ferske kaféen nedenfor NGU. Der var det stint med glade turgåere, store og små, kaffe og kanelsnurrer i mengder. Stemningen var gemütlich, til å ta og føle på, trass i det grålige lyset. Tåka var så tykk at en slett ikke kunne se fjorden eller de nærmeste omgivelsene. Det var som om verden endte ved kaikanten. Da jeg forlot kaia var det blitt litt lettere, med et diffust skinn der oppe. På Ladestien over Kjerringberget skinte septembersolen, men fremdeles over en teppelagt fjord.

Eli Fremstad

fra en tåkefuktig benk og med kanelsnurr i venstre hånd.

Hva går du på, da`?

Ja det kan en spørre om i disse tider, hvor både den ene og den ene blir anklaget for å være dopet.

Jeg og mange med meg går nå på piggsko. Det vanlige trønderske islaget har kommet og gått med jevne mellomrom. Vi må komme med en reklame, selv om dette ikke er TV 2, eller lignende reklamekanaler. Gubben og jeg har piggsko, ganske tunge, som jeg kanskje har skrevet om tidligere. Vi og flere med oss har vært på Enklere Liv, og anskaffet litt lettere blå piggsko. Stødige sko, men piggene var for tasjlat, og ble slitt ned etter bare en tur på asfalten. Vi gikk tilbake til Enklere Liv og reklamerte på skoene, og fikk nye sko, med samme tasjlade piggene.

Vår kjære Reidun Kvam hadde gjort det samme, hun hadde kjøpt blå sko på Enklere Liv, slitt ut piggene like kjapt som vi gjorde. Hun gikk også tilbake til butikken og reklamerte. Butikken hadde de ikke Reiduns skonummer, så hun fikk tilbake pengene skoene kosta. Det hører med til historien at Reidun skulle ut på glattisen samme kveld, hun glei, hun hadde jo ikke piggsko, og det gikk ikke likere til enn at hun brøt en finger. Dette er historie, nå er Reidun grodd sammen og går og går som før.

De nye skoa ble like fort nedslitt som de gamle. Et vanlig samtaleemne om vinteren i vår alder er piggsko, og om hvor en kan få pigga seg opp. Noen fortalte at de hadde gått til Mr. Minit på Trondheim Torg, og vi tok med oss blåskoa og lurte på om det gikk å pigge opp disse. De var jo så godt som nye, og ubrukbare på glattisen slik som de nå var. Mr. Minit så på skoene, og fant ut at det var ingen sak å sette inn nye pigger ved siden av de tasjlade som sto der. Det kosta oss 350 kroner per par, og dette var vel anvendte penger, fant vi ut.

Og hva jeg ellers går på? Ja, tro det eller ei, jeg har slitt ut lilletåputa, hvis det heter det. Altså benet under en lilletå verker besatt når jeg går, spesielt hvis det er litt ujevnt, og jeg må belaste dette punktet. Og det gjør jeg jo når jeg går. Så jeg har funnet ut at hvis jeg setter på en møbelknott under der, demper det smertene. Jeg går altså på en møbelknott. Ellers er det lite doping, ikke noe astmamedisin eller prestasjonsfremmende leppesalve. Men altså en møbelknott og piggsko. Slik er det blitt.

Aud Mirjam

Å skygge for sola

Vi nærmer oss solsnu, så nå er temaet *sol*, rett og slett. Jeg fikk god hjelp til å velge temaet av NRKs P2. Jeg trodde knapt det ørene fanget opp fra nyhetssending under morgenstellet 18. november. Bekymrete medisinerere i Bergen har funnet ut at byrom i Norge, med Bergen som eksempel, byr på få muligheter for å gi oss skygge (dvs. skjerming mot solen) når vi måtte prøve å nyte utepilsen, gå i det fri fra butikk til butikk, flanere i ro og mak i byen når solen skinner og når det ellers en sjelden gang måtte være attraktivt å oppholde seg utendørs. Manglende solskjerming går på folkehelsa løs. Norge har en urovekkende statistikk for hudkreft og dødsfall på grunn av hudkreft. Det er ikke noe å spøke med – og det gjør heller ikke jeg. Men de brave bergensmedisinerens forslag til å få ned antallet hudkrefttilfeller i Norge fikk havregrøten til å boble i spiserøret under latterhikst. Det må bygges solskjermer og overbygninger i byrommet, slik at folk kan søke skygge og faren for soleksponering blir redusert. Etter å ha levd i Bergen i 14 år (for det meste frivillig) forekommer det meg at faren for soleksponering er blant de minste problemene en har ved å bo i den byen. Hva synes du om det forslaget, spurte reporteren en tilfeldig forbigående. «Ser ikke problemet», sa vedkommende. Som jeg skulle ha sagt det selv. Så får vi håpe at svaret er representativt for folkemeningen og at stat og kommuner sparer milliarder av kroner på å ikke måtte bygge solskjermer for folkehelsas skyld. Det heter forresten *en sol – solen* i Bergen, der hunnkjønn på substantiver fremdeles er bannlyst.

Vi tar en sol-quiz for voksne. Svarene finner du lengre bak i heftet. Premie bestemmer du selv, f.eks. en vaffelplate per riktig svar.

- 1 Hvem ba en person om å flytte seg fordi personen skygget for sola?
- 2 Hvem sa «Mor, gi meg solen!», alternativt 1: i hvilket drama ble det sagt, alternativt 2: hva het forfatteren som formulerte dette umulige ønsket?
- 3 Hva heter sangen som ordene «På solen jeg ser det lider alt frem» er hentet fra?
- 4 I en kjent sang/salme nevnes solen i tekstens første linje. I hvilken?
- 5 Hvilken del av Norge har hatt flest soltimer hittil i år?
- 6 Hva har Solo med sol å gjøre?
- 7 Nevn to berømtheter ved navn Solbakken.
- 8 På hvilken dato faller årets siste solsnu?
- 9 Solskjerming: nevnt fem måter å oppnå det på.
- 10 Alle vet at Solsiden ligger i Trondheim, men to restauranter gjør krav på å hete det samme. Hvor finner vi frekkingene?

Eli Fremstad

Ivrige PV-vandrere med årets pins.

Liv 135 og Wiggo 90 vandringer.

Bengt 37 , Svein 38 og Øystein 86 vandringer.

Mary 16 og Aud 16 og Anne Lise 71 vandringer.

Reidun 108 og Ester 83 vandringer.

Sonja 55, Lillian 51 og John 64 vandringer.

Sissel 72 og Erling 87 vandringer.

Foto: Bjarne

Redaksjonens side.

Så er vi igjen midt i en travel periode med juleforberedelser og forarbeidet til årsmøtet utpå nyåret.

Oppgavene er nesten like vekslende som vært. Vi har vært igjennom både frost, snø, kakelinne og flom siste ukene og mer ser ut til å komme i følge meteorologene. Hva mer kan vi forlange. Jo, som leder for valgkomitéen så er jeg på jakt etter en kandidat som kan tenke seg å stille som leder for løypekomitéen. For å skryte litt av oss selv, selv om jeg er medlem, så er vi ganske flinke til å merke løyer men mangler noen til å ta seg av det administrative, som Magnus skriver om i sin leder.

Vi i redaksjonen takker alle bidragsytere i året som nå ebber ut og ønsker alle lesere:

En riktig god jul og ett godt nytt år!

Vel møtt neste år!!

Bjarne

Redaksjonen i Fotbla'e består av:

Redaktør	Bjarne Stangnes bhstang@online.no	950 82 143
Journalist	Aud Mirjam Tokle Fjellhaug audtokle@gmail.com	909 44 210
Journalist	Eli Fremstad eli.fremstad@ntnu.no	905 36 443

Giro for innbetaling av medlemskontingent for 2017 ligger med i bladet. Betalingen kan enten gjøres til sekretariatet på en turmarsj eller i nettbanken. Benyttes nettbanken så husk å oppgi ditt navn i tekstfeltet for betalings-informasjon. Vi har ikke KID-nummer.

Neste utgave av Fotbla'e, 1-2017, kommer ut ca 10.03.2017. Ta med penn/papir og ikke minst kamera på tur og del gleden med oss andre. Siste frist er 1. mars. Har du noe på hjertet så la oss få høre om det.

PV'er i juleferien.

Hotell Fru Schøller stenger 23.desember og åpner igjen 2.januar 2017.

PV går i denne perioden ut fra Comfort Hotell Park i Prinsensgt 4a. samme sted som under streiken. God tur!

HUSK JULEMARSJEN 2. JULEDAG!!!!

Utlodding TV-marsjen

Drikkebelt: Gunnhild Løseth,
Syltetøy: Brit Isachsen,
IVV-kort m/mappe: Gunnhild Røseth, og Bente Sivertsen,
Selbuanter: Kjellvår Eriksen,
Pizza Milano: Astri Haugan,
T-skjorte: Anne Lysholm,
Forundringspakke: Gerd Eli Johnsen,
Fleecjakke: Astri Haugan,
Fruktkorg: Mary Flenstad, Fam. Bargel, og Aud-Mary Brun
Ostetine: Gunnvor Samdal,
Kjøpekort Kr 250.-: Tove Breisnes og Sylwia Skorstad.
Gratulere alle sammen!

Svar på sol-quiz

- 1: Husker ikke, men det var en gammel greker. Kan noen hjelpe?
- 2: Osvald Alving, alt. 1: Gjengangere, alt. 2: Henrik Ibsen.
- 3: Seterjentens søndag, tekst av Jørgen Moe, melodi av Ole Bull.
- 4: I østen stiger solen opp, av B.S. Ingemann.
- 5: Sørlandet, selv om sørlendingene ikke tror det selv. De er bortskjemte, sier nå jeg.
- 6: Ingenting, tror jeg, bortsett fra at bestemt form av substantivet *sol* i Os sør for Bergen er *solo*, mot *solen* i storbyen. De vestlendingene snakker så rart!
- 7: Synnøve og han Ståle i Danmark.
- 8: Den 21. desember (vintersolverv), kl. 11.44 til og med, halvmåne den kvelden.
- 9: Holde seg i innendørs bak lås og slå; tulle på seg masse klær, så ingen hudfleck er bar; solkrem med skyhøy faktor påført hver halve time; montere markiser o.l., grave seg ned i tide.
- 10: En i Oslo, og en i Hvasser i Tjøme, Vestfold.

Eli Fremstad

Trondheim Turmarsjforening

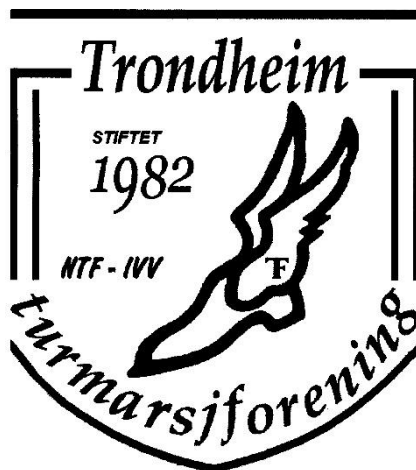
VINTERSERIEN 2016– 2017

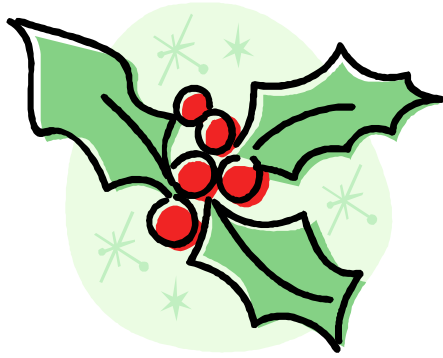
<u>Dag</u>	<u>Dato</u>	<u>Startsted</u>
Onsdag	7. des.	Charlottenlund barneskole
Onsdag	14. des.	Tiller vgskole
Onsdag	4. jan.	Ugla skole
Onsdag	11. jan.	Utleira skole
Onsdag	18. jan.	Charlottenlund barneskole
Onsdag	25. jan.	Tiller vgskole
Onsdag	1. feb.	Utleira skole
Onsdag	8. feb.	Charlottenlund barneskole
Onsdag	15. feb.	Utleira skole
Onsdag	1. mars	Ugla skole
Onsdag	8. mars	Charlottenlund barneskole
Onsdag	15. mars	Tiller vgskole
Onsdag	22. mars	Utleira skole
Onsdag	29. mars	Ugla skole

Starttid: 18.00-18.15 Startkontingent Kr 20.- pr. tur
Vinterseriemedalje i henholdsvis sølv/gull kan kjøpes etter 6/10 serieturer.

Velkommen til en friluftaktivitet uten tidtaking og resultatlister.

Hele familien på tur!
Ut på tur – Aldri sur!
Ja, du kan om du vil!

JULEMARSJ

2. juledag

på

Utleira skole

Start:	kl. 10.00 - 12.00	
Siste innkomst:	kl. 14.00	
Startgebyr:	Voksne	50,-
	Barn	30,-
	Familie (mor + far + barn)	100,-

Medalje til alle!

Pose til alle barn!

Dagens motto: La ribba få bein å gå på!

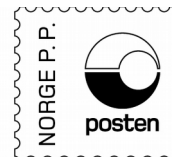
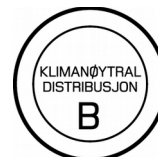
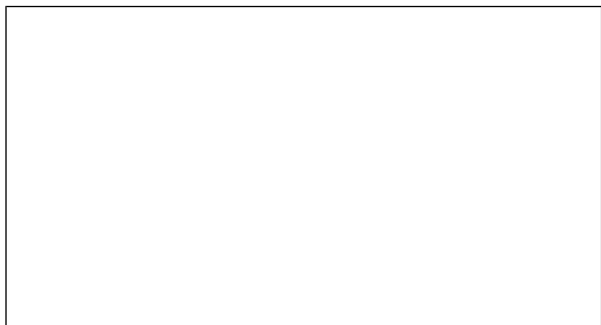

Nissen kommer!

Arr.: Trondheim Turmarsjforening

Mottaker:

Avsender:

Trondheim Turmarsjforening

Postboks 5469

7442 Trondheim

Fot-bla'e

TRONDHEIM TURMARSJFORENING

Tilsluttet

Norges Turmarsjforbund

Postboks 5469, 7442 TRONDHEIM

Telefon: 970 43 993

Redaktør: Bjarne Stangnes

Trykking:

NYE OFFSET • GRAFISK PRODUKSJON • REPRO • KOPIERING
Heimdal Trykkerias

